

Svakodnevno svjedočimo o raznim pojavama fašističkih i nacističkih manifestacija diljem svijeta. Kamufilirani parolama o zaštiti navodno ugroženih nacionalnih interesa veoma su prepoznatljivi po svojim djelima i izjavama usmjerenim protiv drugih i drugačijih. Ni Hrvatska nije iznimka u tom pogledu. Manifestacije na Trgu maršala Tita pod nazivom „Krug za trg“, ugrožavanje života ostarjelih boraca Narodnooslobodilačkog rata, zahtjevi za zabranu ćirilicnog pisma, urlanje na stradionima: „ubij, ubij Srbina“, hukanje i bacanje banana kada nogomet igraju crni igrači, poput onog na Poljudu u Splitu, podizanje desne ruke na fašistički pozdrav, samo su neke od tih manifestacija. No, mnogo su opasniji oni izljevi mržnje koji završavaju premlaćivanjem, pa i ubojstvom. Oživljavanje nacističkih pojava u Hrvatskoj omogućili su neki od povratnika iz emigracije zadojeni ustaškom ideologijom i ratom između Hrvata i Srba i Muslimana. Te pojave su tokom rata ne samo tolerirane, već i poticane i od pojedinih osoba iz samog vrha države. I dio crkve snosi odgovornost u tom pogledu.

Naravno, nisu propustili priliku da maksimalno oblate Narodnooslobodilačku borbu, komuniste i Maršala Tita, a to čini i dio intelektualaca, tiska i Hrvatske televizije. Sjetimo se filma „Četverored“ kojeg je snimio Jakov Sedlar prema istoimenom romanu Ivana Aralice ili pak najnovije TV serije o Titu Antuna Vrdoljaka. U tim uradcima izvrće se istina na krajnje bezobrazan način, a sve u cilju da bi uvjerali gledatelje da su borci NOVH i osobno Tito bili zločinci. Ta djela je financirala Vlada HDZ putem svojih ministarstava, pa i ona snosi za takvo izvrtnje istine direktnu odgovornost. I danas gledamo na televiziji neobjektivan prikaz II. svjetskog rata, iz čega proizlazi da svi ovi kritičari žale što nije pobjedila nacistička Njemačka i fašistička Italija. Paradoks su i parada bivših ustaša po Zadru, kao i formiranje ekstremističkih udruga, a Ministarstvo uprave ne zabranjuje te udruge iako je svima jasno da su one usmjerene na rušenje ustavnog poretka Hrvatske. O pisanju „Hrvatskog slova“ i „Hrvatskog lista“, ne treba trošiti riječi, jer je količina falsifikata i mržnje koje iskazuju suradnici tih novina upravo nevjerovatna. Pojedini povjesničari također ne zaostaju u falsificiranju događaja iz prošlosti. Pod vidom povjesne istine nude nam svoje političke ideje. Trude se da relativiziraju ili pak opravdaju zločine ustaša tokom četiri godine njihovog vladanja. Svoj stav su nametnuli i u udžbenicima, tako da mlade generacije više uopće ne znaju istinu o II. svjetskom ratu, tko ga je i zbog čega započeo, tko je bio borac za pravdu, a tko za stvaranje svjetskog zločinačkog poretka.

Osim u udžbenicima, i u tisku i TV često manjka objektivno iznošenje činjenica o postanku i završetku NDH. Prešućuje se činjenica da su NDH formirali njemački i talijanski okupatori kao svoj protektorat. Prešućuje se da je ta ista NDH odmah po uspostavi donijela rasne zakone i počela sa njihovom primjenom. Već travnja 1941. g. dakle samo par dana po uspostavi ustaške vlasti započela su masovna ubojstva Srba i Židova počev od Gudovca kod Bjelovara, Srpskog stanovništva oko Veljuna, Banskog Grabovca i mnogih drugih. Iza tih uslijedili su još masovniji zločini u logorima Gospića u Jadovnom, Slanom i Metajni, Jasenovcu, Lepoglavi i drugih osamdesetak logora smrti. Zločine ustaša neki su do te mjere relativizirali da su na primjer Jasenovac nazvali radni i sabirni logor u kome se izvodila čak i „Mala Florami“, opereta Ive Tijardovića. Takve laži je ponovio i radio Sljeme 18. travnja o.g. tvrdeći također da je Jasenovac bio samo radni i sabirni logor.

Ohrabruje činjenica da danas u Hrvatskoj gotovo sve relevantne političke stranke osuđuju ustaški poredak i zločine i da ističu antifašističke tekovine kao temelj hrvatske ustavnosti. U tom smislu svi se moramo zalagati da se u našoj domovini i ne samo u njoj, jača demokracija, zakonitost i tolerancija.